

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Profundiùs lapsu[m], difficiliùs elabi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

altare se in oratione prostrauisset, hac inter se reuoluit dicens: O si scirem, quod adhuc perseneraturus essem! statimq; audinit intus diuinum responsum: Quid, si hoc scires, quid facere velles? Fac nunc, quod tunc facere velles, & bene securus eris. Moxq; consolatus & confortatus diuina se commisit voluntati; & cessauit anxia fluctuatio; noluitq; curiosè inuestigare, ut sciret, qua sibi essent futura; sed magis studuit inquirere, qua esset voluntas Dei beneplacens, & perfecta ad omne opus bonum inchoandum, & perficiendum. Plura de tentationum causis afferri possunt, sed ea jam sunt ab alijs disputata. Quo in genere argumenti pia eruditione versantur D. Athanasius, Pyamon apud Cassianum, Theodorus Studita, Hesychius, Cyrillus Alexandrinus, Auctor tractatus de rectitudine Catholicae conuersationis, Gulielmus Parisiensis de tent. & resist. c. 1. & alij complures, qui tentationes Deo esse gloriosas demonstrant, siue vincant, siue vincantur, nam aut iustitiam eius, aut misericordiam ac benignitatem manifestant: vt proinde cum Clemente Romano dicere possim: Quid agitis, o homines? blasphematis? &c. Desinite, quaso, ab huiusmodi blasphemijs, & qui sit Deo dignus honor, intelligite.

CAPVT LVIII.

Nullum tam profundum esse peccatorem, qui veniam à Deo non possit consequi; quantaq; sit vis Crucis, contra damones & tentationes carnis, vel desperationis, etiam in extremo agone, usurpanda?

Inter itinerum pericula est illud non minimum, quod se se obijciant paludes, & fossæ, quibus sæpe & homines, & equi merguntur atque hauriuntur, in quas quod quis profundius subsidit, difficilius se se extricat, aut emergit; quò vehementius eluctatur, lassatur magis, & multi se se non expedirent, nisi aliorum ope extraherentur. Ita contingit peccatoribus, quod & sibi testatur Dauid accidisse, cuius est illa querela; immò oratio: Saluum me fac Deus; quoniam intrauerunt aqua usque ad animam meam. Infixus sum in limo profundi: & non est substantia. Veni in altitudinem maris: & tempestas demersit me.

de Imitat.
Christi, c. 15.

S. Athanas.
orat. 1. cont.
Arian.
Cassian Col.
lat. 18. c. 13.
Theod. Stud.
serm. 59. & 118.
Hesych. l. 2. in
Leuit. cap. 7.
Cyrill hom.
Ephesi habi.
ta. Auctor.
tract. apud
S. August.
lib. 9. tract.
20. Clem.
Rom lib. 5.
Recognit.

I,

Psal. 68. 3.

Psal. 129. 1.

Ion. 2. 1.

Psal. 144. 9.

II.
Sur. 26. Se.
ptemb. Vide
Card. Baro-
nium in Mar-
tyrologio die
26, Septemb.

me. Et alio loco: *De profundis clamaui ad te, Domine. Quin & Ionas non è mari dumtaxat, sed etiam è ventre ceti clamaui. Es erat Ionas in ventre piscis, tribus diebus, & tribus noctibus. Et orauit Ionas ad Dominum Deum suum de ventre piscis. Hic Propheta figura fuit grauium peccatorum, homines in profundum deprimentium. Verum est, quò diutiùs, & altiùs in luto hæremus, eò difficiliùs eluctamur, & Impius, cùm in profundum uenerit peccatorum, contemnit. Audiuntur sanè plurimi, & sunt plurimi, qui ita in sordibus auaritiæ, luxuriæ, & maximè magiæ, inherent profundè, vt inde numquam emergant. At habent inobedientes in Iona, adulteri in Dauidè exemplum; afferam etiam exemplum magi ad Deum conuersi, in quo apparet, neque ipsis ueneficis locum pœnitentiæ negari, neque de his quoque desperandum esse. Vnde & ceteri peccatores in spem erigentur, Si enim peccatores omnium atrocissimi & desperatissimi considerantur veniam consecuti, quis non audeat confugere ad Deum tam misericordem, cuius *miserationes super omnia opera eius?* & potentia tanta, vt nemo tam profundè hæreat in luto, quem non possit educere, sicut Ionam è ceto? Sæpe enim aliqùe etiam ex ipsis Tartarei draconis faucibus extrahit: sæpe iam animam agentem, neque tantùm de hac, sed etiam de æterna uita desperantem, immisso diuinæ lucis radio conuertit.*

Cuius rei luculenta historia recensetur à Græcis in Menologio 2. Octobr. à Latinis 26. Septembr. Vertit eam ex Metaphraste in Latinum sermonem Lipoman. tom. 6. Surius tom. 5. Complexus est eam carmine Aldelmus; quam etiam soluta oratione retulit in lib. de Virginit. facitque eius mentionem uenerabilis Beda. Historia autem hæc est. Tempore Diocletiani Imperatoris (non Decij, vt uult Metaphrastes) fuit Antiochiæ Virgo quædam Iustina dicta, Eufesio & Cletonia parètib. Ethnicis orta, quæ, audito Praylio diacono Antiocheno, ad Christum conuersa, primò matrem, postea per hanc & patrem ad fidem adduxit. Vt ergo plerumque diabolus graues recens conuersis struit insidias, ita & hic artes suas explicuit. Ibat Iustina quotidie ad templum, & transibat ibi, ubi, Aglaidas quidam scholasticus, patricij generis, & magnarum opum iuuenis habitabat. Is, more eorum,